

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1855.

Erste Abtheilung.

XVII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 15. April 1855.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Zarządu obrębu Krakowskiego.

Rok 1855.

Oddział pierwszy.

Zeszyt XVII.

Wydany i rozesłany dnia 15 Kwietnia 1855.

Erlaß der Ministerien des Innern und der Justiz vom 8. Februar 1855,

(Reichs-Gesetzblatt, XIV. Stück, Nr. 47, ausgegeben am 24. März 1855),

womit die, in Folge Allerhöchster Entschließung vom 4. Februar 1855 festgesetzten, Bestimmungen, über die Ausmittlung des Dienstranges der, aus Anlaß der neuen Organisirung ernannten Beamten, kundgemacht werden.

In Folge Allerhöchster Entschließung vom 4. Februar 1855 sind bei Anwendung der mit Hofdekret vom 30. Mai 1828, Zahl 2345 der Justiz-Gesetzsammlung, erlassenen Vorschrift auf die, im neuen Organismus vollzogenen Dienstverleihungen, zur Ausmittlung des Dienstranges der neu ernannten Beamten nachfolgende Bestimmungen zu beachten:

1. Die Dienstverleihungen, welche an bereits bleibend angestellte Beamte in sämtlichen Kronländern aus Anlaß der, mit den Allerhöchsten Entschließungen vom 14. September 1852 (Reichs-Gesetz-Blatt, 1853, Nr. 10 *) und vom 10. Jänner 1853 (Reichs-Gesetz-Blatt, Nr. 9 **) angeordneten Organisirung der Verwaltungs- und Gerichtsbehörden bis zum Zeitpunkte ihrer Aktivirung vorgenommen werden, sind als gleichzeitig vollzogene Ernennungen anzusehen.

Es sind daher bei der Rangbestimmung der neu ernannten Beamten derselben Kategorie lediglich die Rangverhältnisse in ihrer früheren Anstellung zu berücksichtigen.

2. Auf die nach dem erwähnten Zeitpunkte erfolgten Ernennungen hat diese Bestimmung keine Anwendung zu finden, für welche fortan die über die Rangbestimmung erlassene allgemeine Normalvorschrift vom 30. Mai 1828 zu gelten hat.

Nur bei solchen nachträglichen Ernennungen, welche für einzelne, bei der ersten Besetzung offen gehaltene systemisirte Dienstposten nach der Aktivirung der neuen Behörden vorgenommen werden, wird ausnahmsweise gestattet, den auf solche Weise Ernannten, sofern sie nicht ohnehin schon den mit dem früheren Dienstposten verbundenen gleichen, oder einen noch höheren Dienstcharakter bekleidet haben, bei deren Einreichung in den Konkretal-Status den, ihnen mit Rücksicht auf das Dienstalter in ihrem früheren Dienst-rang unter den Beamten derselben Kategorie gebührenden Platz anzuweisen, wenn der Aufschub in der Besetzung der ihnen verliehenen Stelle ohne ihr Verschulden eintrat.

3. Eben so wenig hat sich die Bestimmung unter 1. auf jene Fälle zu erstrecken, in denen politische oder Justizbeamte mit Beamten gleichen Ranges anderer Dienstzweige zusammentreffen, in welchem Falle jene im Verhältnisse zu den letzteren nach dem Tage

*) Landes-Regierungsblatt für Galizien vom Jahre 1853, erste Abtheilung, IV. Stück, Nr. 11. Seite 22.

**) Landesblatt im III. Stück, Nr. 10, Seite 20.

Rozrządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości z dnia 8 Lutego 1855,

(Dziennik Praw Państwa, część XIV, Nr. 47, wydana dnia 24 Marca 1855).

którem obwieszczone zostają postanowienia, w skutek Najwyższej Uchwały z dnia 1 Lutego 1855, ustanowione co się tyczy oznaczenia rangi służbowej urzędników, z powodu nowej organizacyi mianowanych.

W skutek Najwyższej uchwały z dnia 4 Lutego 1855 r. należy przy zastosowaniu przepisu, wydanego dekretem Nadwornym z dnia 30 Maja 1828, L. 2345 zbioru ustaw sądowych, do posad służbowych w nowym organizmie nadanych, celem oznaczenia rangi służbowej urzędników nowo-mianowanych, mieć na uwadze postanowienia następujące:

1. Posady służbowe, nadane stałe już ustanowionym urzędnikom we wszystkich krajach koronnych z powodu zarządzonej w skutek Najwyższych Uchwał z dnia 14 Września 1852 (Dziennik Praw Państwa, 1853, Nr. 10 *) i z dnia 10 Stycznia 1853 (Dziennik Praw Państwa, Nr. 9 **), organizacyi władz administracyjnych i sądowych aż do chwili wprowadzenia ich w działalność, uważane być mają jak mianowania równocześnie pziędzybrane.

Przy ocenieniu więc rangi urzędników nowo-zamianowanych tej samej kategorii względ brać należy na stósunki rangi, w dawniejszej posadzie im przysługujące.

2. Do nominacyj, nastąpionych po chwili wspomnionój, postanowienie niniejsze nie ma już zastosowania, do których nadal moc swą odnosić będzie przepis normalny powszechny z dnia 30 Maja 1828, w przedmiocie ocenienia rangi wydany.

Tylko przy nominacyach późniejszych, które przy piérwszém obsadzeniu otwartemi zostały dla pojedynczych posad służbowych usystemizowanych, dozwoloném zostaje wyjątkowo, ażeby w ten sposób mianowanym, o ile im nie przysłużał bez tego już równy lub wyższy jeszcze charakter służbowy, do dawniejszój posady przywiązany, przy ich wcieleniu do stanu konkretnego przekazany został plac przyzwoity między urzędnikami tej samej kategorii ze względem na lata służby w dawniejszój ich randze służbowej, jeżeli zwłoka w obsadzeniu nadanej im posady bez ich winy nastąpiła.

3. Równie téż nie ma się odnosić postanowienie pod 1 do przypadków, w których schodzą się urzędnicy polityczni lub sądowi z urzędnikami równój rangi innych gałęzi służbowych, w którym to razie owi w stósunku do tychże ostatnich

*) Dziennik Rządowy dla Galicyi z roku 1853, Oddział piérwszy, część IV, Nr. 11, stronica 22.

***) Tamże w części III, Nr. 10, stronica 22.

der Verleihung der unmittelbar vorher erlangten Dienstesstelle zu reihen sind.

4. Endlich ist auch die Bestimmung unter 1. auf die im lombardisch-venezianischen Königreiche und in Dalmazien in Folge der daselbst mit den Allerhöchsten Entschlüssen vom 14. September 1852 (Reichs-Gesetz-Blatt, Nr. 210 und 215) neu festgesetzten Gerichtsverfassungen ernannten Gerichtsbeamten, in soferne es sich um die Ausmittlung ihres Dienststranges im Verhältnisse zu den staatsanwaltschaftlichen Beamten überhaupt, und zu den Beamten aus den übrigen Kronländern handelt, und ebenso bei der Rangbestimmung der in Folge der neuen Organisirung im lombardisch-venezianischen Königreiche und in Dalmazien ernannten politisch-administrativen Beamten gegenüber den Beamten aus den übrigen Kronländern nicht anzuwenden, und es hat in diesen Beziehungen die allgemeine Normalvorschrift vom 30. Mai 1828 maßgebend zu bleiben.

Freiherr von **Bach** m. p. Freiherr von **Krauß** m. p.

61.

Verordnung des Ministers für Kultus und Unterricht vom 5. März 1855,

(Reichs-Gesetzblatt, XIV. Stück, Nr. 48, ausgegeben am 24. März 1855),

wirksam für sämtliche Kronländer, mit Ausnahme des lombardisch-venezianischen Königreiches und der Militärgrenze

womit die Schulferien an den Haupt- und den, mit denselben vereinigten Unter-Realschulen bestimmt werden.

Nachdem die Schulferien an den Gymnasien durch die Ministerialverordnung vom 15. Dezember 1854 (Nr. 318 des Reichs-Gesetz-Blattes vom Jahre 1854 *), definitiv geregelt worden sind, so finde ich in Verfolg dieser Verordnung rücksichtlich der Schulferien an Haupt- und den mit diesen vereinigten Unter-Realschulen Folgendes zu bestimmen.

1. Die Hauptschulen und die mit ihnen vereinigten Unter-Realschulen haben das Schuljahr gleichzeitig mit den Gymnasien zu eröffnen, sonach

- a) mit dem 1. Oktober: in Niederösterreich, Oberösterreich, Salzburg, Böhmen, Mähren, Schlesien, Steiermark, Tirol (mit Ausnahme von Bozen und Meran), Kärnten, Krain, Kroatien und Slawonien (mit Ausnahme von Fiume), in Ungarn, Siebenbürgen, in der Wojwodschafft Serbien und dem Temeser Banate;
- b) mit dem 1. November: im Küstenlande, Dalmazien und in Fiume;
- c) mit dem 1. September: im Lemberger und Krakauer Verwaltungsgebiete, in der Bukowina, sodann in Bozen und Meran.

*) Landes-Regierungsblatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet vom Jahre 1855, erste Abtheilung, IV. Stück, Nr. 11, Seite 69.

wporządkowani być mają wedle dnia nadania posady służbowej, bezpośrednio wprzód pozyskanéj.

4. Nakoniec nie będzie mieć także zastosowania postanowienie pod 1 wspomniane, do urzędników sądowych, w Królestwie Lombardzko-Weneckiem i w Dalmacyi zamianowanych w skutek organizacji sądowych, Najwyższemi Uchwałami z dnia 14 Września 1852 r. (Dziennik Praw Państwa Nr. 210 i 215) nowo ustanowionych, o ile idzie o ocenienie ich rangi służbowej w stosunku do urzędników prokuratorskich, i do urzędników z innych krajów koronnych, nie mniej jak przy ocenieniu rangi urzędników polityczno-administracyjnych, w skutek nowéj organizacji w Królestwie Lombardzko-Weneckiem i w Dalmacyi zamianowanych w stosunku do urzędników z innych krajów koronnych, w której to mierze działać będzie przepis normalny powszechny z dnia 30 Maja 1828.

Baron **Bach** m. p. Baron **Krauss** m. p.

61.

Rozporządzenie Ministra Wyznań i Oświecenia z dnia 5 Marca 1855,

(Dziennik Praw Państwa, część XIV, Nr. 48, wydana dnia 24 Marca 1855),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, z wyjątkiem Królestwa Lombardzko-Weneckiego i Pogranicza wojskowego,

którem ustanowione zostają szkolne ferye w szkołach głównych i w szkołach niższych realnych z niemi połączonych.

Ponieważ szkolne ferye w gimnazyach stanowczo uregulowane zostały rozporządzeniem Ministeryalném z dnia 15 Grudnia 1854 r. (Nr. 318 Dziennika Praw Państwa z roku 1854 *), uznaję za rzecz stosowną w dalszym ciągu rozporządzenia tegoż co się tyczy szkolnych feryów w szkołach głównych i połączonych z niemi szkołach niższych realnych ustanowić co następuje:

1. Szkoły główne i połączone z niemi szkoły niższe realne, rozpoczynać winny rok szkolny jednocześnie z gimnazyami, a zatém
 - a) w dniu *1 Października*: w niższej Austryi, wyższej Austryi, Solnogradzie, w Czechach, Morawii, Szląsku, Styryi, Tyrolu (z wyjątkiem Botzen i Meran), Karyntyi, Krainie, Kroacyi i Sławonii (z wyjątkiem Fiumy), w Węgrzech, Siedmiogrodzie, w Województwie Serbskiem i Banacie Temeskim;
 - b) w dniu *1 Listopada*: w Pobrzeżu, Dalmacyi i w Fiume;
 - c) w dniu *1 Września*: w okręgu administracyjnym Lwowskim i Krakowskim, w Bukowinie, tudzież w Botzen i Meran.

*) Dziennik Rządu krajowego dla Zarządu Obrębu Krakowskiego z roku 1855, Oddział pierwszy, Zeszyt IV, Nr. 11, stronica 69.

2. Die Herbst- oder Hauptferien am Schlusse des Schuljahres haben in der obersten Klasse der Hauptschulen und in den Jahrgängen der Unter-Realschulen sechs Wochen zu dauern, sie beginnen daher entweder mit 15. August, oder 15. September, oder 15. Juli, je nachdem das Schuljahr mit 1. Oktober, oder 1. November, oder 1. September anfängt.

Nach diesen Bestimmungen sind auch die öffentlichen Prüfungen am Schlusse des Schuljahres zu ordnen.

3. Da für die unteren Hauptschul-Klassen eine so lange Feriendauer nicht zweckmäßig erscheint, so ist sie für dieselben auf vier Wochen zu beschränken.

4. Nach dem Schlusse des Schuljahres hat sich auch der Schluß des ersten Semesters in der Art zu richten, daß das ganze Schuljahr in zwei, so viel als möglich gleiche Hälften zerfalle.

5. Im Laufe des Schuljahres sind an den genannten Schulen außer den Sonn- und Festtagen folgende Ferialtage:

- a) zu Weihnachten, der 24. Dezember;
- b) im Fasching, wo es bisher gebräuchlich war, der letzte Montag und Dienstag;
- c) zu Ostern, die letzten drei Tage der Charwoche, bis einschließlich zum Osterdienstage;

d) wo die Schüler der Haupt- und Unter-Realschulen den Bittgängen beiwohnen, ist am Markustage und an den drei Bitttagen keine Schule zu halten.

6. An Unter-Realschulen sind wöchentlich die Nachmittage am Mittwoch und Samstag, oder statt derselben der ganze Donnerstag frei zu lassen.

7. An Normal- und anderen Hauptschulen ist nur der Nachmittag am Donnerstage frei; jedoch wird unter der Bedingung, daß die vorschristmäßige Zahl von Unterrichtsstunden abgehalten werde, gestattet, daß an jenen Hauptschulen, wo es bisher üblich war, entweder der ganze Donnerstag, oder statt dessen zwei Nachmittage freigelassen werden. Der ganze oder halbe Ferialtag in der Woche darf nicht verlegt werden, wenn auf denselben ein Festtag fällt.

8. Den Hauptschul- und Unter-Realschul-Direktoren wird gestattet, mit Vorwissen und Zustimmung des nächst höheren Schulvorstehers, im Laufe des Schuljahres vier außerordentliche Ferialtage bei besonderen Anlässen zu gewähren; jedoch sollen diese Ferialtage sich nicht an andere anreihen, auch nicht ohne einen wichtigen, auf die Schule Einfluß nehmenden Grund zugestanden werden.

9. Die niederen Volks- oder Trivialschulen haben sich, was sowohl den Anfang und die Dauer des Schuljahres, als auch die Schulferien betrifft, bis auf Weiteres an die Bestimmungen der politischen Schulverfassung zu halten.

Ferye jesienne czyli główne roku szkolnego trwać będą w najwyższej klasie szkół głównych i w kursach rocznych szkół realnych niższych przez tygodni sześć, zaczynają się więc albo z dniem 15 Sierpnia, albo 15 Września, albo 15 Lipca, w miarę czy rok szkolny początek bierze z dniem 1 Października, czy 1 Listopada, czy 1 Września.

Wedle tych postanowień uporządkowane być winny także i examina publiczne z końcem roku szkolnego.

3. Ponieważ dla niższych klas szkoły głównej równie tak długie ferye nie są stósowne, ogranicza się je przeto dla nich na *cztery* tygodnie.

4. Wedle końca roku szkolnego urządzonym być ma także i koniec pierwszego półrocza w tén sposób, ażeby cały rok szkolny rozpadał o ile możności na dwie równe połowy.

5. W ciągu roku szkolnego są dniami feryalnemi po rzeczonych szkołach, oprócz dni niedzielnych i świątecznych:

a) na Boże Narodzenie 24 Grudnia:

b) na Zapusty, gdzie to dotąd było zwyczajem, ostatni Poniedziałek i Wtorek;

c) na Wielkanoc, ostatnie dni w wielkim tygodniu aż do Wtorku Wielkanocnego włącznie;

d) gdzie ucznié szkół głównych i niższych szkół realnych znajdują się przy obchodach supplikacyjnych, nie ma szkoły w dzień Śgo Marka i w trzech dniach supplikacyj publicznych.

6. W szkołach realnych niższych wolnemi są w tygodniu Środa i Sobota popołudniu, albo zamiast tego cały czwartek.

7. W szkołach normalnych i innych szkołach głównych wolnym jest tylko Czwartek popołudniu; wszakże pod warunkiem, że odbytą będzie przepisana liczba godzin naukowych, dozwoloném zostaje, ażeby w szkołach głównych, gdzie to dotąd zwyczajem było wolnym był albo cały Czwartek, albo zamiast tego dwa popołudnia. Nie wolno przenosić na inny dzień ani całego ani pół dnia feryalnego w tygodniu, jeżeli nań święto przypada.

8. Dyrektorom szkół głównych i niższych szkół realnych dozwoloném zostaje, z wiedzą i przyzwoleniem bezpośrednio wyższego przełożonego szkoły, w ciągu roku szkolnego dać cztery nadzwyczajne dni feryalne przy szczególnych powodach; jednakże te dni feryalne nie powinny być przyłączane do innych, ani też dawane bez ważnego powodu, wywierającego wpływ na szkołę.

9. Niższe szkoły ludowe czyli trywialne, co się tyczy początku i trwania roku szkolnego jako też feryów szkolnych, stósować się mają aż do dalszego w tój mierze rozporządzenia, do postanowień politycznego urządzenia szkół.

Die k. k. Statthalterei (Landesregierung, Statthalterei-Abtheilung) wird angewiesen, diese Bestimmungen den Vorständen der dortländigen Volksschulen zur genauen Nachachtung bekannt zu geben.

Thun m. p.

62.

Verordnung des Justizministeriums vom 15. März 1855,

wirkfam für die Kronländer Ungarn, Kroatien, Slavonien, die serbische Wojwodschafft mit dem Temeser Banate und Siebenbürgen,

wodurch die §§. 55, 73 und 89 des Patentes vom 16. Februar 1853, Nr. 30 des Reichs-Gesetz-Blattes, dann die §§. 55, 69 und 85 des Patentes vom 3. Juli 1853, Nr. 129 des Reichs-Gesetz-Blattes, hinsichtlich des Begriffes von Handelsleuten und Fabrikanten, erläutert werden.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, XIV. Stück, Nr. 49, ausgegeben am 24. März 1855.

63.

Verordnung des Justizministeriums vom 15. März 1855,

wirkfam für die Kronländer Ungarn, Kroatien, Slavonien und die serbische Wojwodschafft mit dem Temeser Banate, über die Kompetenz der Gerichte zur Protokollirung oder Löschung der Firmen, Prokuren und Gesellschaftsverträge der Handelsleute, Fabrikanten und Erwerbsgesellschaften, dann über die Art der Kundmachung dieser Protokollirung oder Löschung.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, XIV. Stück, Nr. 50, ausgegeben am 24. März 1855.

64.

Verordnung der Minister des Innern und der Finanzen vom 20. März 1855,

(Reichs-Gesetzblatt, XIV. Stück, Nr. 51, ausgegeben am 24. März 1855),

giltig für alle Kronländer in welchen das allgemeine Berggesetz vom 23. Mai 1854 (LIII. Stück, Nr. 146 des Reichs-Gesetzblattes*) in Wirksamkeit getreten ist,

betreffend die Bestellung provisorischer Berghauptmannschaften und Ober-Bergbehörden zur Handhabung des allgemeinen Berggesetzes.

Behufs der Handhabung des allgemeinen Berggesetzes durch die dazu im §. 225 desselben vorgesehenen Organe, werden in Gemäßheit der Allerhöchsten Entschließung vom 8. Jänner 1855 nachstehende provisorische Verfügungen getroffen:

§. 1.

Die provisorischen Berghauptmannschaften und Bergkommissariate haben in jenen Kronländern, wo sie bereits bestehen (Reichs-Gesetz-Blatt, XXXV. Stück, Nr. 123,

*) Landes-Regierungsblatt für das Verwaltungsgebiet der Statthalterei in Lemberg vom Jahre 1854, erste Abtheilung, XLII. Stück, Nr. 242, Seite 702.

C. K. namiestnictwo (rząd krajowy, wydział namiestnictwa) poleconém sobie ma o postanowieniach niniejszych dać wiadomość przełożonym tamiecznych szkół ludowych do ścisłego ich przestrzegania.

Thun m. p.

62.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedl. z dnia 15 Marca 1855,

obowiązujące w krajach koronnych Węgier, Krocacji, Sławonii, w Województwie Serbskiem z Banatem Temeskim i w Siedmiogrodzie,

którem się objaśnia §§. 55, 73 i 89 patentu z d. 16 Lutego 1853, Nr. 30 Dziennika Praw Państwa, tudzież §§. 55, 69 i 85 patentu z dnia 3 Lipca 1853 r. Nr. 129 Dziennika Praw Państwa co do wyrazów kupcy i fabrykanci.

Obacz Dziennik Praw Państwa, część XIV, Nr. 49, wydaną dnia 24 Marca 1855.

63.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedl. z dnia 15 Marca 1855,

obowiązujące w krajach koronnych Węgier, Krocacji, Sławonii i w Województwie Serbskiem z Banatem Temeskim, o kompetencyi sądów do protokołowania lub wykreślenia firmy, prokury i kontraktów towarzyskich kupców, fabrykantów i towarzystw przemysłowych, niemniej o sposobie obwieszczenia tegoż protokołowania lub wykreślenia.

Obacz Dziennik Praw Państwa, część XIV, Nr. 50, wydaną dnia 24 Marca 1855.

64.

Rozporządzenie Ministrów Spraw Wewnętrznych i Finansów z dnia 20 Marca 1855,

(Dziennik Praw Państwa, część XIV, Nr. 51, wydana dnia 24 Marca 1855),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, w których w moc weszła powszechna ustawa górnicza z dnia 23 Maja 1854 (cz. LIII, N. 146 Dziennika Praw Państwa *).

dotyczące ustanowienia prowizorycznych starostw górnicznych i wyższych władz górnicznych celem wykonania powszechnéj ustawy górniczéj.

Celem wykonania powszechnéj ustawy górniczéj przez organa, w §. 225 téjże powołane, wydane zostają w skutek Najwyższej Uchwały z dnia 8 Stycznia 1855 następujące prowizoryczne rozporządzenia.

§. 1.

Prowizoryczne starostwa górniczne i komisaryaty górniczne pozostać mają aż do dalszego rozporządzenia w tych krajach koronnych, gdzie takowe już istnieją

*) Dziennik Rządowy dla okręgu administracyjnego Namiestnictwa we Lwowie z roku 1854, Oddział pierwszy, Część XLII, N. 242, stronica 702.

und LXIV. Stück, Nr. 211 vom Jahre 1850, dann XXII. Stück, Nr. 63, vom Jahre 1854) bis auf Weiteres fortzubestehen.

§. 2.

In jenen Kronländern, wo das allgemeine Berggesetz in Wirksamkeit getreten ist, und wo die Berghauptmannschaften entweder noch gar nicht, oder nur dem Namen nach bestehen (LXI. Stück, Nr. 172, und CI. Stück, Nr. 309 des Reichs-Gesetz-Blattes vom Jahre 1854), werden nach Maßgabe des strengen Bedarfses provisorische Berghauptmannschaften und Bergkommissariate bestellt werden, sobald den das Bergregal verwaltenden Behörden die gerichtlichen Geschäfte gänzlich entfallen sind.

§. 3.

Als Ober-Bergbehörden im Sinne des §. 225 des allgemeinen Berggesetzes werden für den Umfang jedes Kronlandes oder politischen Verwaltungsgebietes die politischen Landesbehörden (Statthaltereien, Landesregierungen, Statthaltereien-Abtheilungen) provisorisch bestellt.

Die Wirksamkeit dieser Ober-Bergbehörden hat mit dem Tage der Kundmachung dieser Verordnung durch die Landes-Gesetzblätter zu beginnen und sich auf die gesetzmäßige Geschäftsbehandlung in allen jenen Angelegenheiten zu erstrecken, welche das allgemeine österreichische Berggesetz vom 23. Mai 1854 und die hierüber erlassene Vollzugsvorschrift vom 25. September 1854 der Amtshandlung einer Ober-Bergbehörde zuweist.

§. 4.

Die den politischen Landesbehörden als Ober-Bergbehörden zuwachsenden Geschäfte sind nicht durch eigens aufzustellende montanistische Referenten, sondern vorzugsweise durch jene über das Gewerbs- und Landeskulturwesen zu besorgen, ohne daß die Betraung anderer mit der Sache mehr bekannten Referenten mit dieser Geschäftsaufgabe nach dem Ermessen des Landeschefs ausgeschlossen wäre.

§. 5.

In allen Fällen, wo durch die Zuweisung der oberbergbehördlichen Geschäfte bei einer politischen Landesstelle die Nothwendigkeit einer fachkundigen Aushilfe eintritt, ist dieselbe befugt, sich dieser Aushilfe durch Vernehmung berghauptmannschaftlicher Individuen zu verschaffen, und Letztere sind verpflichtet, Aufforderungen dieser Art mit Unparteilichkeit, Gründlichkeit und Beschleunigung zu entsprechen.

In soferne es sich als unabweichlich erforderlich darstellt, wird den Ober-Bergbehörden die nothwendige fachkundige Aushilfe durch Zutheilung geeigneter Montanbeamten gewährt werden.

(Dziennik Praw Państwa, cz. XXXV, N. 123 i cz. LXIV, N. 211 z roku 1850, tudzież cz. XXII, N. 63 z r. 1854).

§. 2.

W krajach koronnych, w których w moc weszła powszechna ustawa górnicza, a zaś starostwa górniczne albo wcale jeszcze nie istnieją, albo tylko z nazwiska (cz. LXI, N. 172 i cz. CI, N. 309 Dziennika Praw Państwa z r. 1854), ustanowione będą w miarę ścisłej potrzeby prowizoryczne starostwa górniczne i komisaryaty górniczne, skoro zupełnie odpadną czynności sądowe od władz, zarząd nad regale górniczem sprawujących.

§. 3.

Jako wyższe władze górniczne w myśl §. 225 powszechnej ustawy górnicznej ustanowione zostają prowizoryczne dla okręgu każdego kraju koronnego lub politycznego obrębu administracyjnego polityczne władze krajowe (namiestnictwa, rząd krajowy, wydziały namiestnikostwa).

Działalność tych wyższych władz górnicznych początek bierze z dniem obwieszczenia niniejszego rozporządzenia przez Dzienniki Praw kraju, i rozciągać się ma na prawną czynność we wszystkich sprawach, które ku temu wyższej władzy górnicznej przekazuje powszechna austriacka ustawa górnicza z dnia 23 Maja 1854 r. i wydany w tej mierze przepis wykonawczy z d. 25 Września 1854 r.

§. 4.

Urosłe przez to władzom krajowym politycznym jako wyższym władzom górnicznym czynności sprawowane być winny nie przez referentów montanistycznych właśnie ku temu ustanowionych, lecz szczególnie przez referentów co do kultury przemysłowej i krajowej ustanowionych, nie wyłączając atoliż polecenia onychże czynności innym z rzeczą więcej obeznanym referentom wedle zdania szefa krajowego.

§. 5.

We wszystkich przypadkach, gdzie przez przydzielenie czynności władzom wyższym górniczym przy politycznym Rządzie krajowym zachodzi potrzeba pomocy fachowej, Rząd prawo ma, dostarczyć sobie takowej przez zasięgnięcie indywidualów starostwa górnicznego, które obowiązaniem jest odpowiedzieć wezwaniom tego rodzaju z wszelką bezstronnością, gruntownością i przyspieszeniem.

Jeżeli tego niezbędna wymaga potrzeba, otrzymają wyższe władze górniczne potrzebną pomoc fachową przez przydzielenie zdolnych urzędników montanistycznych.

§. 6.

Die den politischen Landesbehörden zugetheilten Montanbeamten unterstehen in dienstlicher Beziehung dem Landeschef und sind zunächst zur Abgabe von Gutachten und Befunden zu Händen der politischen Landesstellen als Ober-Bergbehörden berufen.

Doch bleibt es dem Ermessen des vorgesetzten Landeschefs anheimgestellt, dieselben, je nach ihrer persönlichen Qualifikation und der Art und dem Umfange der vorkommenden Geschäfte, auch zur Bearbeitung administrativer Angelegenheiten im Montansache und selbst zum Referiren der von ihnen bearbeiteten Geschäftsstücke in den Rathsversammlungen der Landesstelle zu verwenden.

§. 7.

Die Personal-Angelegenheiten der Berghauptmannschaften und Bergkommissariate werden dem politischen Landeschef jenes Kronlandes zugewiesen, in welchem sich der Sitz der Berghauptmannschaft befindet.

§. 8.

Dem Landeschef steht die Ernennung der Kanzlisten und minderen Diener bei den Berghauptmannschaften, sowie die Bewilligung zur Aufnahme von Diurnisten für den Bedarf derselben zu.

Für den erledigten Dienstposten eines Berghauptmannes erstattet der Landeschef den Besetzungsvorschlag an das Finanzministerium, an welches derselbe auch die Besetzungsvorschläge des untergeordneten Berghauptmannes für die übrigen berghauptmannschaftlichen Dienststellen mit seinen Bemerkungen leiten wird.

§. 9.

Der Landeschef verfügt auf Grundlage der bestehenden Vorschriften, und in zweifelhaften Fällen über Einvernehmen der Finanz-Landes-Direktion über Pensionirung, Provisionirung, Quieszirung und Dienstresignazion derjenigen berghauptmannschaftlichen Beamten und Diener, deren Ernennung ihm zusteht und weist ihren Wittwen und Waisen die normalmäßigen Pensions-, Abfertigungs- und sonstigen Gebühren an.

§. 10.

Belohnungen und Anshilfen darf der Landeschef den Beamten der Berghauptmannschaft bis zum Betrage von 100 fl., und minderen Dienern derselben bis zum Betrage von 50 fl. während eines Jahres innerhalb der Grenzen des Präliminars und der bestehenden Vorschriften bewilligen. Auch ist derselbe ermächtigt, den Genannten vierteljährige Gehaltsvorschüsse, so wie die normalmäßigen Substitutions-, Ueberstedlungs- und Reisegebühren oder Vorschüsse hierauf unter den gesetzlichen Bedingungen anzuweisen.

§. 6.

Urzędnicy montanistyczni przydzieleni władzom krajowym politycznym, podlegają w stosunku służbowym szefowi krajowemu i są najwłaściwiej powołani do zdania opinii i wywodu rzeczy do rąk politycznych władz krajowych jako wyższych władz górniczych.

Pozostawioném sobie atoliż ma szef krajowy przełożony użyć onychże w miarę osobistego ich uzdolnienia, tudzież rodzaju i objętości czynności zachodzących także i do wypracowania administracyjnych spraw w zawodzie montanistycznym, a nawet i do referowania przedmiotów przez nich wyrobionych na posiedzeniach radnych władzy krajowej.

§. 7.

Sprawy personalne starostw górniczych i komisaryatów górniczych przydzielone będą politycznemu szefowi krajowemu tego kraju koronnego, w którym się znajduje siedlisko starostwa górniczego.

§. 8.

Szefowi krajowemu przysłuża prawo mianowania kancelistów i niższych sług przy starostwach górniczych, tudzież pozwolenia do przyjęcia dyurnistów w miarę potrzeby u nich zachodzącej.

W razie otworzenia posady starosty górniczego zdaje szef krajowy wniosek obsadzenia Ministerstwu Finansów, do którego tenże stosować będzie także i wnioski obsadzenia podwładnego starosty górniczego dla innych posad służbowych starostwa górniczego, wraz z własnymi uwagami swemi.

§. 9.

Szef krajowy zarządza na zasadzie przepisów istniejących, a w przypadkach wątpliwych za porozumieniem dyrekcji finansów krajowej, w przedmiocie pensjonowania, prowizjonowania, kwieskowania i rezygnacyi służby co do tych urzędników i sług starostwa górniczego, których zamianowanie jemu przysłuża i przekazuje oraz wdowom i sierotom po nich pozostałym pensye normalne, odprawne i inne należności.

§. 10.

Nagrody i zapomogi dozwolone być mogą przez szefa krajowego urzędnikom starostwa górniczego aż do kwoty 100 złr., niższym zaś urzędnikom tegoż aż do kwoty 50 złr., w ciągu *jednego* roku, w obrębach preliminaryum i przepisów istniejących. Tenże również prawo ma, przekazywać rzeczonym urzędnikom pod warunkami prawnymi kwartalne zaliczki na płacę, jako téż normalne należności substytucyjne, przesiedlenia i podróży lub zaliczki na takowe.

§. 11.

Der Landeschef ertheilt den Beamten der Berghauptmannschaft Urlaub bis auf sechs Wochen, wenn dadurch keine mit Auslagen verbundene Dienstessubstitution erforderlich wird.

§. 12.

Gegen berghauptmannschaftliche Beamte und Diener, deren Ernennung vom Landeschef abhängt, steht demselben auch die Disziplinalgewalt im vollen Umfange zu. Gegen andere Beamte ist derselbe befugt, die Disziplinaruntersuchung einzuleiten, und wenn es die Sicherheit des Dienstes oder das Ansehen des Amtes erheischt, die Suspension vom Amte und Gehalte zu verhängen.

Soll jedoch gegen den Schuldigen auf eine höhere Disziplinarstrafe als auf einen Verweis oder einmonatlichen Gehaltsabzug erkannt werden, so ist der Untersuchungsakt dem Finanzministerium zur Entscheidung vorzulegen.

Freiherr von **Bach** m. p.

Freiherr von **Bruck** m. p.

§. 11.

Szef krajowy udziela urzędnikom starostwa górniczego urlop aż do sześciu tygodni, jeżeli przez to nie będzie potrzebna substytucya służby, z wydatkami połączona.

§. 12.

Co do urzędników i sług starostwa górniczego, których mianowanie zależy od szefa krajowego, przysłuża temuż władza dyscyplinarna w całej objętości. Przeciw innym urzędnikom prawo mieć będzie tenże, zarządzić postępowanie dyscyplinarne, a gdzie tego wymaga bezpieczeństwo służby lub powaga urzędu, orzec zawieszenie w urzędowaniu i płacy.

Wszelakoż, jeżeliby przeciw zawinionemu orzeczoną być miała wyższa kara dyscyplinarna nad naganę lub jednomiesięczne potrącenie w płacy, akt śledczy przedłożony być winien Ministerstwu finansów do rozstrzygnięcia.

Baron **Bach** m. p.

Baron **Bruck** m. p.

B e r i c h t i g u n g .

Man ersucht in der zweiten Rubrik der zweiten Abtheilung (B Vergehen) des Formales V. zu §. 25 der Verordnung des Justizministeriums vom 3. August 1854, über die innere Einrichtung und Geschäftsordnung der Staatsanwaltschaften (Landes-Regierungsblatt für das Verwaltungsgebiet der Statthalterei in Lemberg vom Jahre 1854, erste Abtheilung, XL. Stück, Nr. 228, Seite 670 und 672), die Uberschrift dieser Rubrik, welche „Alter der **Angeflogten**“ lautet, in die richtige: „Alter der **Verurtheilten**“ zu verbessern.